

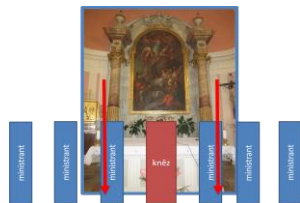

ROK MINISTRANTŮ SE SVATÝM DOMINIKEM SAVIEM

Milý ministrante, dnes pokračujeme „Vstupními obřady“. Zde máte podrobně popsáno co se tam vlastně děje. Kdyby si tomu moc nechápal požádej své rodiče o pomoc;-) Na konci vás budou čekat 7 otázek (jedná správná otázka – 10 bodů) a jeden úkol. Přeji ti hodně zdarů ;-)

Do presbytáře se vstupuje dvěma variantami, ta první se vychází přímo ze zakristie a to tak, že nejprve vyjde pravá strana a poté druhá strana (obě strany jsou seřazené od nejmenšího po největšího ministranta) a řadí se před obětním stolem viz. obr. →

Uprostřed se nechá prostor pro kněze, jáhny a podávající. Všichni společně **poklekne před svatostánkem** (pozdravíme Ježíše) a řadíme se na boky. Druhá varianta je taková, že se jde liturgickým průvodem ze zadu kostela. Ti, co **nesou kadidelnici, loďku, kříž a svíce nepoklekají, pouze se ukloní**. Ostatní ministranti ve dvojicích pokleknou a ukloní a následně se řadí na boky obětního stolu. Kněz mezi tím políbí oltář a jde ke svému sedesu. **Během celých vstupních obřadů všichni stojí**.

Kněz **začne znamením kříže**. Proč? Protože křesťané vždy začnou každou svou činnost znamením kříže, jde tedy o modlitbu. Na kříži se totiž Ježíš z lásky k lidem vydal až do krajnosti, na kříži byla poražena smrt, na kříži máme skrze svůj křest účast. Kříž je znamením naší identity. Proto děláme znamení kříže také v úvodu bohoslužby. Znamení kříže doprovázíme slovy: „Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého“ - právě v toto jméno Trojjediného Boha jsme byli pokřtěni, kvůli tajemství Trojjediného Boha jsme přišli na bohoslužbu, v jménu Trojjediného Boha hodláme strávit následující chvíle.

Následuje **vstupní pozdrav** slovy: „**Pán s Vámi**“. Biskup zdraví shromážděné křesťany tím pozdravem, kterým své učedníky pozdravil zmrtvýchvstalý Ježíš - „**Pokoj Kristův ať je s vámi**.“ a kněz, protože biskupa vlastně zastupuje, používá pozdrav inspirovaný listy sv. Pavla. Tento pozdrav, doprovázený gestem otevřených, přijímajících rukou, znamená, že sám Ježíš Kristus, který vstal z mrtvých, je uprostřed svého lidu a ujímá se každého, kdo za ním přichází. Po vstupním pozdravu může kněz nebo komentátor velmi krátce uvést do bohoslužby. Na toto uvedení organicky navazuje výzva k úkonu kajičnosti.

V **úkonu kajičnosti** si připomínáme, že potřebujeme Boží milosrdenství a prosíme o něj, připravujeme se na slyšení Božího slova, na slavení eucharistie a na svaté přijímání. Zároveň v úkonu kajičnosti předjímáme to, co se děje ve všech částech mše svaté: je to

Boží slovo a eucharistie (úkon kajičnosti nelze zaměnit za svátost smíření). Po výzvě kněze by měla následovat chvíle ticha, v níž každý sám stojí před dobrým Bohem, takový, jaký je, se svými slabostmi a nedokonalostmi, a s důvěrou očekává Boží pomoc. Vyznání hříchů je pak skutečným vyznáním toho, v čem jsme selhali (i když to neříkáme konkrétně).

Úkon kajičnosti (příp. včetně Kyrie) se vynechává, pokud předcházejí zvláštní rity (žehnaní velikonoční svíce, procesí s palmovými ratolestmi, modlitba žalmů z liturgie hodin, aj.), pokud se nahrazuje připomínkou křtu pomocí kropení svěcenou vodou, nebo pokud se nahrazuje označením věřících popelem na popeleční středu.

Po kájícím úkonu následuje **zpěv Kyrie eleison - Kriste eleison** (Pane smiluj se - Kriste smiluj se) je pravděpodobně antickým zvoláním, kterým lid vítal vítězného vladaře. Význam těchto slov tehdy nebyl jen kájící (prosba o smilování), ale těž oslavný. My dnes tento zpěv v úvodu bohoslužby zpíváme, neboť ve svém středu vítáme a o smilování prosíme vítězného vladaře světa - Krista, který vstal z mrtvých. **Kyrie se vynechává**, pokud bylo součástí 3. způsobu úkonu kajičnosti; v bohoslužbách, v nichž se vynechává úkon kajičnosti, se Kyrie vynechává podle vhodnosti.

Následuje **zpěv Sláva na výsostech Bohu**, představuje chválu vzdávanou Trojedinému Bohu, která tryská ze srdcí shromážděného Božího lidu. **Zpívá se proto ve dnech**, v nichž chceme Boha obzvláště chválit: **především v neděli**, kdy si připomínáme Kristovo zmrtevýchvstání, ale také o **dalších svátcích a slavnostech**. Protože patří do úvodní části mše svaté, učí nás důležité pravdě o křesťanské modlitbě: abychom se dobře "naladili" na setkání s Pánem, který k nám bude promlouvat ve svém slově a kterého budeme v eucharistii přijímat, je třeba jej chválit, uznat, že On je dobrý, krásný, slavný, milosrdný. Tento chvalozpěv **se vynechává adventu a v postním období před Velikonoce**: ne proto, že by tehdy nebylo třeba Pána oslavovat, ale především proto, že radostný a hlasitý jásot ustupuje spíše klidnějším prvkům, umožňujícím zkoumat každý sám sebe a nechat se očistit Božím milosrdenstvím. **Během chvalozpěvu se připraví librista s misálem.**

Poté následuje **vstupní modlitba** nazývá se také kolekta, což pochází od latinského colligere – sbírat. Ten, kdo bohoslužbě předsedá, jí totiž jakoby „posbírá“ a do jedné vstupní modlitby shrne úmysly a modlitby, s nimiž ke mši přicházejí jednotliví věřící. Kněz nejprve všechny vyzve k modlitbě slovy „**modleme se**“. Pak následuje chvíle ticha, v níž je prostor, aby každý v duchu vyjádřil to, s čím na bohoslužbu přichází. Během toho **přichází librista a postaví se v dostatečné vzdálenosti** před knězem, aby mohl volně roztáhnout ruce. Až po chvíli tiché modlitby se kněz nahlas modlí vstupní modlitbu z misálu. Touto modlitbou jakoby shrnuje všechny úmysly, pronesené ve chvíli ticha; a protože se modlí nahlas, modlí se k Bohu nejen jménem svým, ale jménem všech přítomných. A ti se k jeho slovům přidávají odpovědí amen, která znamená potvrzení a souhlas s tím, co bylo řečeno. **Zde librista zavírá misál a odchází na své místo.** Kněz má při vstupní modlitbě rozpjaté ruce, což je starověké modlitební gesto člověka, který se vztahuje k Bohu, všechno od Boha očekává a všechno dává. Také stání všech přítomných je modlitební gesto, kterým se připojují k

modlitbě, kterou jejich jménem pronáší ten, kdo bohoslužbě předsedá. Slovem „**Amen**“ se také **zakoňují** „**Vstupní obřady**.“

Otázky:

1. *Kteří ministranti se při liturgickém průvodu neuklánějí?*
2. *Když poklekáme před svatostánkem, co tímto gestem znázorňujeme?*
3. *Jakými slovy doprovázíme znamení kříže?*
4. *Jakými slovy pozdraví věřící lid biskup a jakými kněz? (Bonus: zkus zjistit, jakými dalšími slovy pozdraví kněz věřící lid? Každý pozdrav + 10 bodů)*
5. *Co znamená úkon kajícnosti a zpěv Kyrie eleison?*
6. *Kdy zpíváme chvalo zpěv „Sláva na výsostech Bohu“ a kdy ne?*
7. *Co shrnuje „Vstupní modlitba“ a jak se jmenuje ministrant, který drží misál?*

Úkol:

*Najděte slova, která do úkonu kajícnosti nepatří, případně je nahradte:
„Vyznávám se všemohoucímu Otci a vám všem, že velmi často hřeším myšlením, slovy a také skutky a konám, co nemám konat. Je to má vina, má vina, má veliká vina. A proto prosím Bohorodičku Pannu Marii, svatého Josefa a všechny anděly a svaté v nebi, i vás, drazí bratři a sestry, abyste se za nás u Boha přimlouvali.“*

Info: www.farnost-hnojnik.cz, www.facebook.com/farnosthnojnik

© Římskokatolická farnost Hnojník, pro vnitřní potřebu farnosti, www.liturgie.cz